

TotMataro.cat > Cultura > Festes

Pellofa 2.1: bones intencions, primers resultats

La teatralitat de l'aparició i el pregó del Rei del Carnestoltes milloren amb la direcció de Crespi

Cugat Comas /Fotos: Xènia Sola dilluns, 15 febrer 2010 2 comentaris

Molt bones intencions. Carregat d'aire fresc i amb ganes de fer les coses substancialment diferent. Canalla i juganer, però molt poc corrosiu, amb un humor quasi innocent, de llufa i no de pet. Sense gairebé cap referència al sexe, ni a l'erotisme ni a porqueries diverses. Amb més ganes de festa i més treballat, més dramàtica i menys improvisació. Més terrenal fins al punt que ni el dissabte anava amb carrossa i caminava de la mateixa manera que els súbdits, com els monarques moderns. Amb la fàcil i oportuna xerrameca sobre la crisi, enfotent-se'n de la manca de bitllets i l'excés de "millets" i per tant entenedor per tothom. Diferent, amb matís i, tornant al principi, amb molt bones intencions. Així va ser en Pellofa XXXII.

La feina de Miquel Crespi va doblar l'interès de l'aparició d'en Pellofa. Al "teatrer", nou director de tota la parafernàlia, el va rebre Mataró disfressada de carnaval, quan la ciutat es congela al punt que els actes es fan a tres graus i sense massa entusiasme. L'anada al pregó va ser freda però l'aparició d'en Pellofa va voler encendre la festa i d'intenció –altra vegada la intenció– no n'hi va faltar gens. En va tenir de sobres. Va pujar d'alt l'escenari, una mica més i es tragina el regidor de Cultura que li va donar la clau de la ciutat i just llavors, a l'inici del Pregó, es va veure de què anava la cosa. I en Pellofa es va posar a ballar i cantar.

Més dramàtica

Aquí Crespi va doblar l'aposta. El pregó deixa de ser una lectura mig proclama mig improperi i passa a ser un 'xou'. Tocava i les bones intencions –eternes bones intencions– van trobar algun resultat. Poc. Molt poc resultat. Per què? Perquè ni una plaça amb poca gent i congelada és capaç d'entendre res si a tot un pregó de Carnestoltes se li posa una megafonia de menjador de pis d'estudiants. Sota l'arbre s'entenia poc. I en Pellofa cantava i actuava bé. I per tant, com quan el Barça toca i toca però no marca, el pregó va reeixir de forma moderada.

FES "CLIC" I DESCARREGA'T UNA CANÇÓ

Notícies relacionades

- + La Rua recupera brillantor i és un gran èxit de participació
- + El divendres creix i la Rua s'allarga i canvia de sentit
- + El Carnestoltes de la revolució coherent
- + Festes a Mataró

Enquesta

T'agrada disfressar-te?

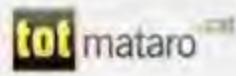
Sí, molt

No, gens

Ni fu, ni fa

Vota Resultats

Cerca notícies

cerca...

Humor bàsic

A l'hora de repartir l'humor va ser bàsic, però de manual. La Riera, Can Fabregas, la crisi. Tot força tímid i suficientment eloqüent com per no haver ni d'anar al detall ni d'empassar sense mastegar. En Pellofa anava de ric i com a tal va provocar. Repartia bitllets i cantava i ballava allò del "money, money" i repartia joc a un seguici nombrós que li assegurava claca. Botargues, batucada, Mommerota i la banda –que encara que actuï per conveni, per Carnestoltes s'ha de batejar com a Escuracassoles- acabaven de crear atmosfera. Va tronar el mínim i va ressonar poc el seu pregó, però un Pellofa diferent pot estar venint si és que l'any que ve la megafonia deixa que se'l senti ni que sigui una mica. Tenim Pellofa 2.1.

Més proper

Tot i que el paper gros del Rei Pellofa sigui el de divendres, aquest nou caràcter que Crespi li va fer tenir es va veure dissabte o el mateix divendres, just després de dir el Pregó. Va baixar, va petonejar i abraçar la gent i va iniciar la beguda del cremat, iniciativa lloable quasi tant com la resistència física al fred dels qui es van quedar al ball de després. Clarament anticipat: res a veure amb el ball "autèntic" del final de Portabardellada.

Ja dissabte en Pellofa dels bitllets va voler seguir sent un més fins al punt que ell, caminant i no amb carrossa, semblava un colofó un xic pobre a una Rua massiva i celebrada. Clar, que hi hagi carrosses de comparses i el Déu a qui honoren vagi com qui passeja sobtava. Però vaja, va seguir repartint alegria, retornant a aquell concepte del ninot de palla que es mou al ritme de la gent, amb el poble.

Ja es faran valoracions. Mentrestant es pot dir que Mataró, sembla que pot tornar a trempar tot i el fred. En Pellofa és viagra.